

Täyttä kutsumusta

Sävellys: Vesa Pölkki

Sanat: Anja Karkiainen

Täyttä kutsumusta

Mä ulos lähtöön tunnen kutsumusta
jo ennen talviaamun kajastusta.
Käy kylmä tuuli tuoden hiukan lunta.
On typötyhjä mulla sisikunta.

Ja kadunkulmaan jalkakäytävälle
mä asettaudun aivan näköksälle,
kun toivon, ettei kaikki kansa juokse
vain ohitse, vaan pysähtyy mun luokse.

Nään siinä ihmistä niin monenlaista.
Kun yksi tuoksuu, toinen saattaa haista.
Ei ryysyjään tuo voine missään pestä.
Mua moinen ottaa ihan sydäimestä.

Käy siitä kulkijoita laitapuolen,
ja muita, joista näkyy merkit huolen;
mies asunnoton, lapsi laiminlyöty
ja vanhus, jonka eläke on syöty.

Vaan kohtaan kuitenkin myös enkeleitä.
Ei silmiään ja korviaan he peitä,
ja moni seikka heistäkin on väärin.
He lahjoin muistaa mua ylen määrin.

Ne autuaana pois mä kannan sieltä,
kun kääroön kätkeytyä joulumieltä
näin edelleen mä, pata mustakylki,
voin viedä niille, joita onni hylki.

♩ = 78

PUISTOKEMISTIN JOULU

Dm Gm
 AUTO-KAUPPIAS NIEMINEN NYKYÄÄN KAUPPIAS

A7
 ENTINEN VIETTÄÄ YKSIN JOULUAAN MUIJA

Dm
 OTTI MERSU KAUPPIAAN AIKOI NAAN MYÖS

Gm
 NIEMINEN AJOI MITTARILLA PAIKKOIHIN ELIITTIEEN VAAN

A7 Dm
 KAIKKI HUKKUI LAMASSA NYT OLLAN HUONOSSA

Dm
 JAMASSA JOHTO-TÄHTI AUTON NOKALLA ON

Gm A7
 JOSSAIN HUISTOJEN LOUKOSSA NYT RIITTÄÄ TÄHTIÄ

Dm
 TAIVAALLA NYT RIITTÄÄ MISTÄ VALITA

Gm
 LUMI HIUTA LEE LEIJALLEE NUOTI-OSTA SAVU

A7
 NOUSEE TÄSSÄ JOULU ATERIA VALMISTUU MUTTA

Dm
 JOTAIN KUVASTA PUUTTUU ON

F#m Hm F#m
 LENKKIÄ, SINAPPIA, MÄKKILEIPÄÄ JUHLA-ATERIA JOTA EI

Hm Em
USEIN NÄÄ ON JOULU PUUSTO - KEHISTIN VAA

A7 D
TARKEIN PUUTTUU KUITENKIN ON TUNNELMAA LUNTA ON

Hm F#m Hm
JOULU KUUSI ON RIUKU VIRKANAAN. ULKO - HUUSI VAA

Em G/A
SYVÄ ON MIEHEN HUOL - LI KUN

D 1.2. D
PUUTTUU LUOMA PUOLIS - LI 2. ENNEN 3. SIIS

3 D
PUUTTUU ... TO